

Sygn. akt VI W 595/15

(...).2014

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Kegel

w sprawie K. S. obwinionej o czyn z art. 96 § 3 kw

z urzędu w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 62 § 2 kpw, 5 § 1 pkt 2 kpw, 118 § 2 kpw

p o s t a n a w i a

I. umorzyć postępowanie,

II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w art. 78 ust. 4 nakłada na właściciela lub posiadacza pojazdu obowiązek wskazania na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. W myśl art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym S. Miejscy są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie o sygn. P 27/13 (Dz. U. z 24 marca 2014 r. poz. 375) wezwany do wskazania kierującego pojazdem ma pięć możliwości: 1) wskazać siebie, jeżeli faktycznie prowadził pojazd; 2) przedstawić dowód, że nie jest ani właścicielem, ani posiadaczem pojazdu; 3) wskazać kto kierował lub używał pojazd; 4) nie wskazać komu powierzył pojazd do kierowania lub używania; 5) przedstawić dowód, że pojazd był użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Tylko w czwartym wypadku, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu nie wskaże komu powierzył pojazd do kierowania lub używania, naraża się na odpowiedzialność za wykroczenie określoną w art. 96 § 3 kw. Stąd nie można mówić o zaistnieniu odpowiedzialności z art. 96 § 3 kw w przypadku braku przedmiotowego wezwania. Zarazem Trybunał stwierdził, że nie ma podstaw prawnych adresowanie do właściciela lub posiadacza pojazdu przez uprawniony organ alternatywnego żądania wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie albo przyjęcia mandatu karnego za popełnione wykroczenie drogowe.

Jako, iż w niniejszym postępowaniu Straż Miejska wystąpiła właśnie z takim alternatywnym żądaniem, nie można stwierdzić by zaistniało wezwanie odpowiadające wymogom przewidzianym w art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.). Tym samym nie zachodzi czwarty wypadek, wskazywany przez Trybunał Konstytucyjny jako jedyna możliwość zaistnienia wybryku z art. 96 § 3 kw.

Sygn. akt VI W 595/15

ZARZĄDZENIE

1. odnotować
2. odpisy doręczyć stronom z pouczeniem o zażaleniu
3. kal. 7 dni

W. 16 kwietnia 2015 r. SSR A. K.